

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.020 van 16 februari 2012
in de zaak A. 196.537/VII-37.797.**

In zake : Anne ELYOVICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katrin Borghgraef
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 122, bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMS ZORGFONDS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, Vlaams Zorgfonds van 22 maart 2010, waarbij het bezwaarschrift van Anne Elyovics tegen het opleggen van een administratieve geldboete ongegrond wordt verklaard en beslist wordt dat de geldboete verschuldigd blijft.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 211.902 van 10 maart 2011 heropent de Raad van State de debatten, wordt de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging en wordt

het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 februari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Najat Joundi, die loco advocaat Katrin Borghgraef verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Alexander Loobuyck, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 13 augustus 2008 wordt aan de echtgenoot van de verzoekster een dwangbevel betekend. Dit bevel strekt tot de invordering van een bedrag van 315 euro, namelijk een hoofdsom van 65 euro en een administratieve geldboete van 250 euro.

4. Hij verstuurt op 14 augustus 2008 een mail waarin hij aangeeft dat hij inderdaad een brief heeft ontvangen en dat hij een aantal bedragen heeft betaald waar geen rekening mee werd gehouden. Hij vraagt het dwangbevel in te trekken en geeft daarbij een overzicht van de "in stukken" betaalde bijdragen.

5. De verwerende partij laat hierop weten de mail ten aanzien van de verzoekster te registreren als bezwaar - "haar dossier is nog niet bij de gerechtsdeurwaarder en zal als gewoon bezwaar behandeld worden". De verzoekster zal schriftelijk op de hoogte worden gesteld van de beslissing over haar bezwaar.

6. In de thans bestreden beslissing wordt het bezwaar ongegrond verklaard.

IV. Ontvankelijkheid

7. De verwerende partij werpt als exceptie op dat het beroep niet ontvankelijk is omdat "een verhaal (...) voor uw Raad pas ontvankelijk (is) als de interne procedure of de administratieve procedure wordt uitgeput", terwijl volgens haar "de interne procedure niet tijdig is gevoerd".

Zij verwijst naar een arrest van de Raad van State nr. 75.916 van 25 september 1998 inzake een vordering tot schorsing.

In haar laatste memorie verwijst de verwerende partij aanvullend nog naar rechtsliteratuur en naar, onder meer, het arrest nr. 207.316 van de Raad van State van 13 september 2010. Zij stelt dat de procedureregels inzake georganiseerde administratieve beroepen van openbare orde zijn, zodat de omstandigheid dat de verwerende partij het bezwaar van de verzoekende partij ten gronde behandelde niets verandert "aan het feit dat de verzoekende partij haar intern administratief beroep niet tijdig uitputte".

Beoordeling

8. Uit het feitenoverzicht blijkt dat de verwerende partij zelf beslist heeft de namens de verzoekster verstuurde mail als een bezwaar te kwalificeren. Er moet trouwens worden vastgesteld dat de verwerende partij het bezwaar ook ten gronde heeft onderzocht en zich derhalve niet heeft beperkt tot een verwerping om reden dat het bezwaar buiten de termijn werd ingediend.

De exceptie is bijgevolg niet gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekster

9. De verzoekster voert aan dat het bestreden besluit niet afdoende gemotiveerd is overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij stelt dat zij ervan overtuigd is dat de bijdragen voor het jaar 2005 wel degelijk werden betaald voor de verzending van de brief aangaande de geldboete, zodat de geldboete niet verschuldigd zou zijn. Zij verwijst daartoe naar diverse betalingen.

Beoordeling

10. De verzoekster geeft wel een overzicht van meerdere betalingen die door haar echtgenoot zijn gedaan, maar toont niet aan dat minstens één van de bijdragen voor de "boetejaren" was betaald voordat de brief waarin de geldboete werd opgelegd werd toegezonden.

Het middel is niet gegrond.

Tweede middel

Standpunt van de verzoekster

11. De verzoekster voert als tweede middel de schending van het redelijkheidsbeginsel aan. Zij stelt in essentie dat tussen het indienen van het bezwaar en de uiteindelijke beslissing negentien maanden zijn verstreken, hetgeen volgens haar "elke notie van redelijkheid" schendt.

Beoordeling

12. Ook wanneer geen bepaling het uitdrukkelijk voorschrijft, dient de overheid binnen een redelijke termijn uitspraak te doen over aangelegenheden waarbij de betrokkene ernstig in zijn belangen kan worden geschaad. Het redelijke karakter van de termijn moet telkens worden beoordeeld aan de hand van de concrete gegevens van de zaak, zoals de complexiteit ervan, het gedrag van de betrokkene en het gedrag van de overheid.

Te dezen werden de betalingen voor de betrokkene gedaan aan de hand van een rekening van haar echtgenoot, in meerdere "stukken" en gespreid over een ruime periode. De verzoekster toont niet aan dat de termijn, in het licht van deze concrete omstandigheden, onredelijk lang is. Het redelijkheidsbeginsel is

niet geschonden.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin